

Til nr. 2.

Herom henvises til bemærkningerne til ændringsforslag nr. 5 vedrørende den foreslåede nye § 9 A i indfødsretsloven.

Til nr. 3.

Der er her tale om en præcisering af den foreslåede affattelse.

Til nr. 4.

I en i Europarådet i maj 1977 vedtaget resolution er det bl. a. anbefalet medlemsstaternes regeringer på den ene side at indføre bestemmelser, hvorefter børn, der er født i ægteskab, kan erhverve statsborgerret i medlemslandet ved fødslen; hvis enten faderen eller moderen er i besiddelse af statsborgerret i medlemslandet, og på den anden side – for at begrænse antallet af de herved opståede tilfælde af dobbelt statsborgerret – at indføre bestemmelser, der giver personer, der har statsborgerret i to stater, en ret til at give afkald på statsborgerretten i den ene af staterne.

Danmark har endvidere i november 1977 underskrevet en ændring i den af Europarådet i 1963 vedtagne konvention om begrænsning af tilfælde af dobbelt statsborgerret m. v.; ifølge denne ændring pålægges det de lande, der har tiltrådt ændringen, bl. a. at tillade personer med dobbelt statsborgerret, der har bopæl uden for vedkommende land, at give afkald på landets statsborgerret.

Under hensyn hertil samt under hensyn til, at indenrigsministeriet hidtil vedrørende indstilling om kongelig resolution om tilladelse til løsning fra dansk statsborgerforhold har fulgt en praksis, der er i overensstemmelse med den i Europarådet vedtagne ændring af konventionen fra 1963, samt endelig i konsekvens af den foreslåede ændring af indfødsretslovens § 1, stk. 1, har man ment at burde stille forslag om en herpå sigtende ændring af indfødsretsloven.

Til nr. 5.

Spørgsmålet om, hvorledes man kan begrænse antallet af de tilfælde af dobbelt statsborgerret som vil opstå, når man indfører en bestemmelse, der er foreslået i det her omhandlede lovforslags punkt 1 vedrørende

indfødsretslovens § 1, stk. 1, har været behandlet i Europarådets medlemslande, dels i rådets juridiske samarbejdskomité og endelig i rådets ministerkomité. Resultatet heraf er blevet en resolution, som er vedtaget af ministerkomiteen i maj 1977; resolutionen i dansk oversættelse er medtaget som bilag til nærværende ændringsforslag.

Bestemmelser til begrænsning af tilfælde af dobbelt statsborgerret findes i punkt 2 i de anbefalinger til medlemsstaternes regeringer, som resolutionen indeholder. Foruden den anbefaling, som er omtalt foran i bemærkningerne til ændringsforslag nr. 4, anbefales det i resolutionens punkt 2, afsnit b, at fastsætte bestemmelser, hvorefter personer, der er statsborgere i to stater, får ret til at afgive erklæring om, at de vil bevare statsborgerretten i den ene af staterne, men en sådan bestemmelse forudsætter, at den anden stat, hvori disse personer har statsborgerret, i sin lovgivning har en bestemmelse om, at en sådan bevarelseserklæring i relation til den første stat automatisk medfører fortabelse af statsborgerretten i den anden stat. – I resolutionens punkt 2, sidste afsnit, anbefales det, at medlemsstaterne kan indføre bestemmelser, hvorefter der kan gives personer, der er statsborgere i to stater, og som ikke inden deres 22. år har afgivet erklæring om, at de enten vil frasige sig eller vil bevare statsborgerretten i den ene eller den anden af de to stater, pålæg om, at de inden en tidsfrist – som ikke må være mindre end 6 måneder – skal afgive en erklæring om, hvilken af de to staters statsborgerret de ønsker at bevare. Hvis sådan erklæring ikke afgives, mistes statsborgerretten i den stat, som har givet pålægget.

Denne resolution er blevet drøftet på et møde, som er blevet afholdt i februar 1978 mellem embedsmænd fra Danmark, Finland, Norge og Sverige. Der var enighed om, at der på nuværende tidspunkt ikke burde gennemføres bestemmelser i de nordiske landes statsborgerretslove i overensstemmelse med denne resolution, dels fordi man måtte befrygte, at sådanne bestemmelser ville give anledning til et betydeligt administrativt besvær, dels fordi man måtte befrygte, at navnlig bestemmelsen i resolutionens punkt 2, sidste afsnit, ville kunne medføre for vidtgående indgrib i en persons rettigheder som statsborger i en bestemt stat. – I overensstem-